

Και λεπτομέρειαι τῆς τελετῆς
προσδοκωμένης τε και ποθητῆς.

Ἐν πρώτοις ἦτο, κύριοι, ἡ ὥρα ἐνδεκάτη,
δταν ὁ φίλος βασιλεὺς ἀνέβη 'ςτὸ Παλάτι.

Εἰς τὸν σταλὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμπρὸς ὁ Σηλυβριώτης
μὲ δλους τοὺς συμβούλους του παρέστη ἐν τοῖς πρώτοις,
καὶ ἄρχισε προσφώνησιν 'στὸν Βασιλῆα νὰ κἀνῃ...
ἀλλ' ἔξαφνα εἰς τὴν φορὰν τοῦ λόγου του τὰ χάνει
καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν τοῦ ἤλθε νὰ πηδήσῃ,
καὶ ὁ βασιλεὺς βιαστικὸς τοῦπε νὰ σιωπήσῃ.

Ἐνῶ ἀνίρχετο σιγὰ ἡ ὅλη συνοδεία,
βαστάζων καὶ λωποδυτῶν μεγάλη κουστωδιά,
διαφυγοῦσα μυστικὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων,
'ς τοῦ Κοσσονάκου ἔφθασε τὴν ἄμαξαν μὲ τρόπον,
καὶ κἀτι ἐψιθύρισαν εἰς τὸ δεξιὸν αὐτοῦ,
καὶ εὐθύς τὸ ζήτω ἄρχισαν κατὰ τὴν προσταγὴν του.

Ὁ ἀρχιφύλαξ φυλακῶν τοῦ Κόκλα καὶ Τριγγέτα
βαδίζων ἐπὶ κεφαλῆς πενήντα καταδικῶν
κρατούντων εἰς τὰ χέρια των καὶ ἀπὸ μιᾶ ρουκίτα,
γενναίως ἐξεπλήρωσε τὸ ὑψηλὸν καθήκον.
Μησιᾶς ἦτο μετ' αὐτῶν καὶ Γεωργακαράκος
καὶ Γιάννης Ἀρειμάνιος καὶ Κίτσος Κουμπράκος.

Σλάβοι καὶ Μαυροβούνιοι καὶ Βούλγαροι παρέκει,
κρατούντες εἰς τὴν κάπαν των κρυμμένο τὸ ντουρέκι,
μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν καὶ μὲ φωνὰς ποικίλας
τ ζί β ο καὶ τ ζί β ο φώναζαν ὁ τούριος Μπασίλας.

Ἐκεῖ ὑπὸ φύλλωμα τῶν θαλλερῶν φοινίκων,
ὁ κύριος Ζυγομαλᾶς, 'στὸν Θεοδώρην ἀνήκων,
σὺθηροῖσε περὶ αὐτὸν ὀλίγους Πausανίας
καὶ γ ο υ χ α ἀνεκραύγαζε καὶ αὐτὸς μετὰ μανίας
'Ἀλλὰ σὰν εἶδε ἄδικα πῶς τὴν φωνὴν του χάνει,
μὲν ὅλη τὴν παρῆα του τραβᾷ 'ςτοῦ Δεληγιάννη.

Ὁ Δεληγιάννης κρύφθηκε εἰς τὴν τραπεζαρία,
γιατὶ πολὺ φοβήθηκε αὐτὴ τὴ φασαρία.
'Ἄλλ' ἐπὶ τέλους 'ςτὰς φωνὰς τοῦ πλῆθους του ἐνώσας,
ἔβγαξε 'ςτὸ μπαλκόνι του καὶ εἶπ' ε υ χ α ρ ι σ τ ῶ σ ας.

Λεβίδης ὁ Νομαρχικὸς ἔμπρὸς τῶν Ἀνακτόρων
Κάτω οἱ φ ὀ ρ ο ι καὶ αὐτὸς φωνάζων κατὰ κρόνον,
εἰς τὸ δεξιὸν του μάγουλο ἰδέχθη μία φάπα
ἀπὸνα Μαυροβούνιον, ὅπου φοροῦσε κάππα,
καὶ ὠργισμένος πάραυτα διέσχισε τὰ πλήθη
καὶ ἐπῆγε 'στὸν Κοντόσταυλον καὶ διεμαρτυρήθη.

Μίση 'ςτῆς διαδηλώσεως τὴν τόση φασαρία
ἀπίθαλε μιᾶ ἔγκυος, μανθάνομεν, κυρία.

Τὸ πλῆθος ὀπισθοχωροῦν 'ςτῆς πιστολιᾶς τὸν κτύπον,
ὠθοῦν τε καὶ ὠθούμενον εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κῆπον·
ἀλλ' ὁ σκοπὸς τὴν λόγχην του προτείνων ἀπεφάνθη·
«Πολῖται φιλελεύθεροι, μὴ θίγετε τὰ ἄνθη».

Τώρα παντοῦ συζητήσεως ἀκούεται καινούρια,
ποιὸς εἶν' αὐτὸς ποῦ ἔρριξε ἐκεῖνα νὰ κουμπούρια
Καμπόσοι λὲν πῶς τᾶρριξε ὁ κύριος Μπουκλάκος,
καὶ ἄλλοι ὁ Διευθυντῆς καὶ φίλος Κοσσονάκος,
καμπόσοι τὸν Δεμάθα λὲν καὶ ἄλλοι τὸν Καζάζη,
καὶ ἄλλοι ὁ Πρωθυπουργὸς πῶς τᾶρριξε γὰ χάρι.

Πολὺ κατενθουσίασε καὶ ἡμᾶς ἡ παρουσία
τοῦ προσφιλοῦς μας ἀνακτος 'στὴν θύραν τοῦ ἐξώστου,
ἀλλ' ἐπειδὴ βιαζότανε νὰ πᾶ 'στὴν Ἐκκλησία,
ταχέως μᾶς ἐστέρησε τῆς ὑψηλότητός του.

Καὶ ὁ Λομβάρδος πρόβαλε μέσα 'ςτὸ τόσο ζήτω
καὶ ὁ κόσμος τοῦ ἐρώναξε «Κάτω αὐτὸ τὸ μῦτο»·
Καὶ ἐκεῖνος τὸ μαντήλι του ἀπὸ τὴν τσίπη βγάζει,
καὶ μὲ τὰ δέκα δάκτυλα τὴ μύτη του τινάζει.

Διὸ κοτρονιαῖς ἐπλήγωσαν τὸν κύριον Νομάρχη,
καὶ αὐτὸς ἐρώτησε, «γιατὸς κανένας δὲν ὑπάρχει;»
'Ἀμέσως τὸν παρέλαβον γὰρ τὸ Νοσοκομεῖον,
πλὴν κατὰ λάθος βρέθηκε εἰς τὸ Φρενοκομεῖον.

Αὐτὰ τὰ νέα γράφουσε μὲ σχόλια ποικίλα
τὰ τόσα ἀνθυπουργικὰ καὶ ὑπουργικὰ μας φύλλα.
'Ἀλλὰ, φρονούμεν, ὅλ' αὐτὰ πῶς εἶναι κολοκύθια
καὶ μοναχὰ 'στὸν Φ α σ ο υ λ ῆ θὰ βρῆτε τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ Τρικούπης ὀμιλῶν

ἐν τῷ μέσῳ τῶν τρελλῶν.

Καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐσχάτως ἦτο 'στὸ Φρενοκομεῖο...
Εἰς τὰ πρωινὰ μας φύλλα εἶχε, φαίνεται, διαβάσει
πῶς εἰς τῶν τρελλῶν τὴ βία πέφτει βουρδουλας ν τ ε ν τ ῖ ο,
καὶ ἔσπευσε τὸ πρᾶγμα μόνος νὰ ἰδῆ καὶ ἐξετάσῃ.
Καὶ δταν τῶν τρελλῶν τὸ χῶμα μὲ κατάνυξιν ἐπάτει,
τὴν μικρὰν Ἐ φ η μ ε ρ ῖ δ α εἰς τὰς χεῖράς του ἐκράτει.

Μόλις οἱ τρελλοὶ τὸν εἶδαν τόσο σοβρὸν νὰ 'μπαῖνη,
ἰσηκώθησαν ὀλόφθοι καὶ ἐμπῆκαν 'στὴν ἀράδα,
μόνον ὀρῶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους σὲ μιᾶ κάμαρα κλεισμένοι,
τὸν πρωθυπουργὸν κυτοῦσαν ἀπὸ μιᾶ χαραμάδα.
Καὶ ἄρχισαν εὐθύς σημεῖα μὲ τὰ δάκτυλα νὰ κἀνουν,
ὡς νὰ ἤθελαν βεβχίως σοβρὸν τι νὰ σημάνουν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς μας τότε τοὺς ἠρώτησε τί τρέχει
καὶ τοὺς ἔδειχνε συγχρόνως τὴν μικρὰν Ἐ φ η μ ε ρ ῖ δ α,
ὁ καθένας νὰ τοῦ εἶπῃ τὰ παράπονα ποῦ ἔχει,
ὅπως λάβῃ καὶ ἐκεῖνος τὴν προσήκουσαν φροντίδα.
'Ὅμως τὴν Ἐ φ η μ ε ρ ῖ δ α ἕνας παλαβὸς ἀρπάζει
καὶ ἔνυν κόκορα μεγάλο 'στὴ στιγμὴ κατασκευάζει.

Καὶ ἄρχισαν εὐθύς οἱ ἄλλοι «Κουκουρίκου, κουκουρίκου»,
μὰ ὁ Πρόεδρος καθόλου δὲν εἰμπόρεσε νὰ νοιώσῃ
ποῖται ἦσαν αἱ ἑλλείψεις τοῦ τρελλοῦ ἐκείνου εἴκου
καὶ περιωρίσθη μόνον τὴν χαρὰν του νὰ δηλώσῃ!
Καὶ ἀνεχώρησεν ἀφήσας εἰς τὸν Μῆλα τὴν φροντίδα,
ἐνῶ οἱ τρελλοὶ τοῦ γνέφουν ἀπὸ τὴν χαραματίδα.

Καὶ ὁ Δαλῆκος ἐγινε τῆς Νομικῆς διδάκτωρ,
καὶ ἔστω καὶ αὐτὸ πρὸς γινώσιν σας, Δημόσιε εἰσπράκτωρ.

Τοῦ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τὰ κρασιὰ δὲν ἔχουν πλέον ταῖρι
καὶ βέβαια τὰ προτιμᾶ ὀποιοῦ νὰ πίνῃ ξέρι.
Τὰ μαῦρα του εἶναι γλυκὰ σὰν τῆς μελαγχρονοῦλαις
καὶ τ' ἄσπρα του μοσχοβολοῦν σὰν πεταχταῖς ξανθοῦλαις.
καὶ τέλος πάντων, κύριοι, δὲν γίνεται τραπέζι,
χωρὶς καὶ μιᾶ μπουκάλα του τὸ ρόλο τῆς νὰ παίξῃ.

Ὅποιοι ἐπισκεπτῆρια θέλει κομψὰ νὰ στείλῃ
'στοὺς δύο ἀδελφούς ΠΕΡΡΗ εὐθύς ἄς παραγγείλῃ.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖο —μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαντείων —μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενεὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων» —νύκτα μῆρα συζητούντων,
μὲ μακαλήδες καμπόσους, —πατσαζῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μιᾶ μάνδρα μὲ γαιθούρια.